

Arrest

nr. 101 227 van 19 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 7 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERBOVEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker op 25 oktober 2012 een asielaanvraag indient. Op 8 november 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit is de bestreden beslissing.

De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma geboren in Kosovo Polje (Kosovo). In 1998/1999 verhuisde u naar Subotica (Servië). U beschikt over de Servische nationaliteit. In 2005 kwamen etnisch Albanese

politieagenten die werkzaam zijn in Subotica samen met enkele Hongaarse jongeren naar uw woning. Omdat u een Roma uit Kosovo bent dwongen ze u om te stelen. U stal gsm's en pleegde inbraken. In 2005 werd u veroordeeld en u zat tot 2008 in een jeugdgevangenis. Tijdens uw detentie werd uw ouderlijke woning in brand gestoken, volgens u door dezelfde personen die u dwongen om te stelen. Uw ouders bezitten echter een andere woning in Subotica waar ze nu nog steeds verblijven. Na uw vrijlating zette u uw criminele activiteiten verder. U stelt dat u hier opnieuw toe werd gedwongen. U zou ook gedwongen zijn om drugs te gebruiken. U verliet Servië op 24 oktober 2012 omdat u opnieuw een gevangenisstraf vreest. U zou door de autoriteiten beschuldigd zou zijn van criminele feiten die u niet gepleegd heeft. U wist echter niet te zeggen over welke feiten het gaat en welke procedure er precies tegen u zou gestart zijn. U reisde legaal met uw eigen Servisch paspoort naar België. Onderweg verloor u echter uw paspoort. Op 25 oktober 2012 diende u een asielaanvraag in. U beschikt over een Servische identiteitskaart dd. 14 oktober 2010, een proces verbaal van een gehoor met u in de hoedanigheid van beschuldigde afgeleverd door de politie van Subotica op 1 maart 2005, een brief van de arrondissementsrechtbank van Subotica dd. 22 januari 2009 gericht aan uw vader waarin gesteld wordt dat zijn klacht mbt de educatieve maatregelen die tav u genomen werden ongegrond is, een brief van het parket van Subotica dd. 12 maart 2009 gericht aan uw vader waarin gesteld wordt dat de zaak tegen u doorgestuurd is naar de arrondissementsrechtbank van Subotica, een brief van de afdeling juridische zaken van het bureau van de president dd. 29 mei 2009 gericht aan uw vader waarin hem wordt gemeld dat er geen gevolg kan worden gegeven aan zijn vraag tot onderzoek naar een gerechtelijke procedure en dit wegens het principe van de scheiding der machten.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit echter geenszins gedaan.

Er dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen (u pleegde criminele feiten waarvoor u veroordeeld werd) van louter gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn (CGVS, p. 4 en 5). Deze houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Dat de autoriteiten burgers vervolgen die criminele feiten plegen is niet abnormaal. Het is nu eenmaal de taak van een overheid om de openbare orde te handhaven en de veiligheid van burgers te waarborgen. U stelde weliswaar dat u door etnisch Albanese politieagenten en Hongaarse jongeren werd gedwongen om te stelen en dit omdat u een Roma bent en geboren bent in Kosovo (CGVS, p. 4 en 5). Dit is echter een blote bewering die u niet aan de hand van concrete feiten of elementen heeft gestaafd. Bovendien is Subotica gelegen in het noorden van Servië, aan de grens met Hongarije. Subotica is een multi-etnische gemeente, echter zonder een noemenswaardige etnisch Albanese populatie. Dat er etnische Albanezen bij de politie van Subotica werken en u dwongen om te stelen houdt, gelet op bovenstaande, geen steek. Er kan dus geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering als zou u gedwongen geweest zijn om criminele feiten te plegen.

U voegde toe dat er momenteel een gerechtelijke procedure tegen u hangende is in Servië voor feiten die u niet pleegde. U legde hier echter geen (begin van) bewijs van neer. U wist niets te vertellen over deze procedure en u wist ook niet van welke feiten u dan wel zou beschuldigd zijn (CGVS, p. 6).

Daarnaast haalde u aan dat uw ouderlijke woning in Servië in brand werd gestoken. U legde hier echter evenmin enig (begin van) bewijs van neer. Aanvankelijk beweerde u dat u in Servië geen woning meer heeft en nergens terecht kan. Daarna verklaarde u echter dat uw ouders nog een tweede woning bezitten in Subotica, waar ze nu nog steeds verblijven (CGVS, p. 5 en 6).

Volledigheidshalve dient gewezen te worden op de actuele situatie van de Roma in Servië. Roma in Servië hebben inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich onder meer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (anti-discriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande niets wijzigen. Uw identiteitsgegevens worden niet betwist. Het proces verbaal dd. 1 maart 2005 toont aan dat u door de politie van Subotica gehoord werd als verdachte in een strafzaak hetgeen evenmin ter discussie staat. Aan het feit dat uw vader een klacht indiende en/of vragen stelde over de procedure tegen u, (hetgeen u staft aan de hand van een brief van de arrondissementsrechtbank, een brief van het parket en een brief van de afdeling juridische zaken van het bureau van de president) wordt evenmin getwijfeld. De klacht en/of vraag van uw vader over de rechtszaak tegen u dateert bovendien van 2009. Waarover uw vader precies geklaagd heeft kan uit deze documenten geenszins worden afgeleid. Uit niets blijkt dan ook dat rechtszaak tegen u niet correct is verlopen. Bovendien gaf u zelf toe schuldig te zijn aan de feiten waarvoor u werd veroordeeld (CGVS, p. 4).

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verzoeker voert het volgende aan tegen de bestreden beslissing.

"Verzoeker meent volgende middelen te kunnen aan voeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing

1.

Het Commissariaat stelt dat de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging kan genomen worden gezien hij niet aantoont dat er in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

2.

Het Commissariaat stelt enerzijds dat de door verzoeker aangehaalde problemen van louter gemeenrechtelijke aard zijn en dat deze geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Het is echter zo dat verzoeker net door etnische Albanese politieagenten en Hongaarse jongeren gedwongen werd om te stelen en dat net omdat hij een ROMA is, geboren in KOSOVO?

3.

Volgens het Commissariaat is Subotica bovendien gelegen in het noorden van SERVIË, aan de grens met HONGARIJE en zou het een multi-etnische gemeente zijn, zonder noemenswaardige etnisch Albanese populatie.

Het Commissariaat leidt hier eenvoudigweg uit af dat er daardoor geen geloof kan gehecht worden aan de bewering van verzoeker, als zou hij gedwongen zijn geweest om criminele feiten te plegen.

4.

Het Commissariaat stelt enerzijds dat ROMA in SERVIË vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich onder meer uit in slechte levensomstandigheden en armoede.

Anderzijds wordt gesteld dat eventuele problemen van discriminatie in SERVIË niet de aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd in vluchtelingenrechtelijke zin.

Het Commissariaat spreekt hier zichzelf tegen.

In het dagelijkse leven is het zo dat de Servische autoriteiten niet bij machte en onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden."

2.2. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". De Raad herinnert er aan dat volgens vaste rechtspraak van de Raad van State onder "middel" moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135 618).

2.3. De Raad stelt vast dat de verzoeker niet verduidelijkt welke rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden. De verzoeker beperkt zich tot de herhaling van enkele beweringen die reeds in de asielaanvraag van 25 oktober 2012 werden aangehaald, zonder echter *in concreto* of op voldoende duidelijke en precieze wijze aan te geven welke rechtsregels de bestreden beslissing heeft miskend.

Het is niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoelingen van verzoeker (RvS 3 juli 2007, nr. 173.112) of om uit dit summier betoog, waarmee verzoeker enkel te kennen geeft dat hij het niet eens is met de bestreden beslissing, een middel te distilleren (RvS 29 januari 2003, nr. 115.172)

2.4. Het verzoekschrift bevat geen middelen in de zin van het voornoemde artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet. De Raad dient aldus ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep vast te stellen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend dertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES